

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 8 Σεπτεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-329/00)

(2000/C 335/54)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την Rosario Silva de Lapuerta, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais, άσκησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, στον βαθμό που αποκλείονται από την κοινοτική χρηματοδότηση συγκεκριμένα έξοδα πραγματοποιηθέντα από τα κράτη μέλη και επιβαρύνοντα το τμήμα εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, όσον αφορά την αντισταθμιστική ενίσχυση για τις μπανάνες στην Ισπανία, και
- να καταδικάσει το καθού θεσμικό όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- Πεπλανημένη απόφαση της Επιτροπής να περιλάβει τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια του οικονομικού έτους 1995 ΕΓΤΠΕ και παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου: τα έξοδα που πραγματοποίησε η Ισπανία στα πλαίσια του οικονομικού έτους 1995 ΕΓΤΠΕ εκκαθαρίστηκαν έγκαιρα σύμφωνα με την απόφαση 1999/187/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾. Μεταξύ των εξααιρούμενων ποσών δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες για τις μπανάνες (οικονομικό έτος 1995) που πρέπει να θεωρηθούν ως εκ τούτου νομίμως εκκαθαρισθείσες. Το στοιχείο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70⁽²⁾, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής να απορρίψει τη χρηματοδότηση δαπανών εντός 24 μηνών πριν από τη γραπτή ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επί των αποτελεσμάτων των ελέγχων της, θεσπίστηκε με τον κανονισμό 1287/1995⁽³⁾ του Συμβουλίου και τυγχάνει εφαρμογής μόνον από του οικονομικού έτους που αρχίζει στις 16 Οκτωβρίου 1995 (οικονομικό έτος 1996 ΕΓΤΠΕ), σύμφωνα με όσα προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1287/95, οπότε δεν τυγχάνει εφαρμογής επί των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 1995. Επιπλέον, η γραπτή ανακοίνωση που συνιστά την πρώτη κοινοποίηση προς την Ισπανία του αποτελέσματος του διενεργηθέντος ελέγχου στον τομέα της μπανάνας ανάγεται στις 8 Ιουλίου 1997, με συνέπεια οικονομικές διορθώσεις που θα μπορούσαν να προκύψουν κατά την εφαρμογή της προαναφερθείσας διατάξεως του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70, να ανατρέχουν το πολύ έως τις 8 Ιουλίου 1995, όταν ένα σημαντικό τμήμα των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 1995 αναφορικά με τη συγκομιδή του ίδιου έτους είχε ήδη λάβει χώρα.

— Πλάνη της Επιτροπής ως προς τα στοιχεία των οποίων έγινε χρήση για τον υπολογισμό της οικονομικής διορθώσεως.

— Έλλειψη αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 61 της 10.3.1999, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93.

⁽³⁾ ΕΕ L 125 της 8.6.1995, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας Alsace International Car Services (AICS), που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2000 κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2000, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-139/00, Alsace International Car Services (AICS) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-330/00 P)

(2000/C 335/55)

Η εταιρία Alsace International Car Services (AICS), εκπροσωπούμενη από τον Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Σεπτεμβρίου 2000 αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2000, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-139/00, Alsace International Car Services (AICS) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000·
- να αποφανθεί, καθόσον η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως της 7ης Απριλίου 1999 περί απορρίψεως της προσφοράς της AICS και, συνακολούθως, της αναθέσεως της υπηρεσίας στην TAXI 13 και επί του αιτήματος αποζημιώσεως ύψους 2 190 000 γαλλικών φράγκων, με την επιφύλαξη διορθώσεως κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και του δικαίου:

Το Πρωτοδικείο, το οποίο δεν οφείλει να ερμηνεύσει το γαλλικό δίκαιο, αλλά μόνον να το εφαρμόσει, εφόσον συντρέχει περίπτωση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, καθόσον έκρινε ότι το επιχείρημα του Κοινοβουλίου ότι μπορούσε να διαπραγματευθεί με τους εργαζόμενους δι' ίδιον λογαριασμό οδηγούς ταξί χωρίς να τους οδηγήσει σε παράβαση της γαλλικής νομοθεσίας ήταν «αξιόπιστο». Το Πρωτοδικείο οφείλει να διαπιστώσει ότι το Κοινοβούλιο δεν προέβη σε κανένα διάβημα προς τις γαλλικές αρχές για να ενημερωθεί, ισχυριζόμενοι ότι αυτές οφείλαν να το προσεγγίσουν και οι εργαζόμενοι δι' ίδιον λογαριασμό οδηγοί ταξί να τηρήσουν τη νομοθεσία κατά την εκτέλεση της συμβάσεως, χωρίς να ασχοληθεί με το γεγονός ότι η πρόσκληση για την υποβολή προσφορών είχε ενδεχομένως ως συνέπεια την παραβίαση της νομοθεσίας.

- Παράβαση ουσιαστών τύπων (ανεπαρκής αιτιολογία).
- Πλανημένη εκτίμηση του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από τη δυσμενή διάκριση.
- Μετά τις αποκαλύψεις του υπομήματος αντικρούσεως, η AICS βασιμώς ζήτησε από το Πρωτοδικείο να διαπιστώσει την παράβαση του όρου που περιλαμβάνονταν στην προκήρυξη όσον αφορά τη δραστηριότητα των τριών ετών και ο λόγος που προέβαλε ως προς το σημείο αυτό η AICS έπρεπε να γίνει δεκτός.
- Εφόσον αποδείχθηκε ότι το Κοινοβούλιο εφάρμοσε παράνομο σύστημα εργασίας υπέρ των εργαζομένων δι' ίδιον λογαριασμό οδηγών ταξί και σε βάρος της AICS που ασκεί τη σχετική δραστηριότητα με μεγάλη έκπτωση η οποία της επέτρεπε να υποβάλει προσφορά, συντρέχουν οι προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της ευθύνης του οργάνου και της αποζημιώσεως του ιδιώτη που υφίσταται ζημία.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η tarkastuslautakunta με απόφαση της 31ης Μαΐου 2000 στην υπόθεση που αφορά την Päivikki Maaheimo

(Υπόθεση C-333/00)

(2000/C 335/56)

Με απόφαση της 31ης Μαΐου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Σεπτεμβρίου 2000, η tarkastuslautakunta, στο πλαίσιο της διαφοράς που αφορά την Päivikki Maaheimo, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν της, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου το επίδομα κατ' οίκον φροντίδας τέκνου, που χορηγείται κατ' εφαρμογήν του φινλανδικού νόμου περί επιδόματος κατ' οίκον φροντίδας τέκνου και περί φροντίδας του τέκνου από τρίτον, ως οικογενειακή παροχή υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, τους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, κατόπιν περαιτέρω τροποποιήσεώς του με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3427/89 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1989;

- a) Αν ναι, επιβάλλουν τα άρθρα 73 και 75 του κανονισμού 1408/71, ενόψει του άρθρου 10α του ίδιου κανονισμού και του γεγονότος ότι ο ως άνω φινλανδικός νόμος δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού αυτού, την καταβολή του επιδόματος κατ' οίκον φροντίδας τέκνου όσον αφορά τέκνο οικογενείας μισθωτού εργαζομένου ο οποίος αποσπάται προσωρινά σε άλλο κράτος μέλος, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η προβλεπόμενη από τη εθνική νομοθεσία προϋπόθεση της πραγματικής κατοικίας στη χώρα δεν πληρούται, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η προβλεπόμενη από τον νόμο δυνατότητα του ενδιαφερομένου να επιλέξει μεταξύ εγγραφής του τέκνου σε δημοτικό βρεφονηπιακό σταθμό και της χορηγήσεως του επιδόματος κατ' οίκον φροντίδας τέκνου ή εφόσον δεν πραγματοποιήθηκε πράγματι η επιλογή αυτή;
- β) Αν όχι, υφίστανται άλλοι κανόνες του κοινοτικού δικαίου που να επιβάλλουν την εντός άλλου κράτους μέλους καταβολή στην περίπτωση που παρατίθεται στο εδάφιο α);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στις οικογενείες τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof της Αυστρίας με διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση Republik Österreich κατά Martin Huber

(Υπόθεση C-336/00)

(2000/C 335/57)

Με διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Σεπτεμβρίου 2000, το Oberster Gerichtshof της Αυστρίας, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Republik Österreich και Martin Huber, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι έγκυρη η έκδοση του κανονισμού 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου (ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85);
- 2) Καλύπτει η απόφαση περί εγκρίσεως προγράμματος κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου, και το περιεχόμενο των προγραμμάτων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη προς έγκριση;